

שרה בורג־סבירי: דוד (שיר)

דוד דוד
קטן וערמוני
טל קלעך וצא עמנו למערכות.
נפוצו השורות
ראשינו נרפנים.
אימה של מות וקלישות החם.
איכה עמדנו נדהמים מן־פגר־איש
שותת דמים ומתעב־הדמות.

דוד
יפה־עינים, אדמוני
חפוז־מבט וצעדו נמהר

חמה הבקה ראשינו לזהטים
המסה כל הרצונות אשר הבאנו
דעך ששון הקרב
ראשינו משפלים
אימת המות תדכאנו
ולבושנו קל.
נבון היית בעינינו
בתלתליך המלאים זרקה חמה
דוד דוד

הקלע בידיך
עיניך שוחקות בלי קול בלי שמחה
מי לנו יערב כי עד עבור היום
לא נותר פגרים משסעים.
נתנו אמונים בך בלי גבול
נהרנו אחריך בלי דבר
קרנו לנו עיניך הבהירות
ושפע תלתלים אומר־רצון.
נכון היית לקראתנו כשבעים הפרשים שבעקבי־
הרוח

חֲשַׁפְתָּ לְמוֹלְנוּ זְרוּע־אֲמוּצָה
 נוֹשֵׂא־כִנּוֹר
 נוֹשֵׂא־כִנּוֹר בְּדֶרֶךְ
 בָּרַב תּוֹגַת הַקָּרֵב נְפוּצוֹ מִנְּגִינּוֹת
 עֲלָמָה כּוֹפֶפֶת תְּרַתֵּק עֵינֶיךָ
 שְׁפֹתַיִם מִתְּמַלְאוֹת מַעֲצָם תְּאוֹת
 דָּוִד דָּוִד

רְכַנְתָּ לְמוֹלְנוּ גְדוֹש־הָעֲלוּמִים
 צָעִיר מִהַיּוֹת לְאִישׁ
 וְאִף חֶזֶק מִמֶּנּוּ.
 עֲלָמוֹת וְזֶקֶן
 בְּכִי תִינּוֹק בְּתַחֲוִים הַמְחַנֶּה
 הוֹד חֲנִיתוֹת וְקִרְע־סִנְדְּלִים
 בְּדֶרֶךְ הָעוֹלָה כְּפוּפֵי־הַגּוֹ יַחֲלִנוּ
 לְשִׁמְעַ מִנְּגִינּוֹת הַלֵּב עָמַד.
 עֲקֵרְתָּ מִלְּבָנוּ כָּל שְׁעֵשׂוּעִים
 עֲקֵרְתָּ מִלְּבָנוּ כָּל חֲדוּה־שֶׁל־גִּבּוֹר
 הַנִּסְתָּ מִלְּבָנוּ כָּל הַסִּפְנוֹת
 אֲשֶׁר אָרְבוּ לָמוּ פִתְחֵינוּ הַדְּלִים
 נָשִׁים שָׁלְנוּ הִנְהֵנוּ אַחֲרֵינוּ
 אַחֲרֵי גּוֹנוֹ לְחֹשׁוֹ אָמֵן
 וְרַק בְּרַק נִגּוֹן וְאַצְבָּעוֹת־שֶׁל־פֶּלֶא
 הִרְכּוּ לְבוֹתֵינוּ וַיְהִיו לְמַס.